

AZ ÁTRUHÁZOTT HATALOM

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2019. május 5.

A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy „Az átruházott hatalom”. Két hete ünnepeltük a húsvétot, és tudjuk, hogy a hitünk alapja Jézus Krisztus halála és a föltámadása, az a három pillér, amiről beszéltünk, hogy Jézus Krisztus meghalt, eltemettetett, és föltámadt, majd fölült az Atya jobbjára. De itt nem ért véget a történet, sokan azt hiszik, hogy ezzel Jézus befejezte a munkáját. A megváltás munkáját valóban befejezte, mert amikor mondta, hogy elvégeztetett, a templom kárpitja kettészakadt, és tényleg elvégeztetett. Jézus a küldetését befejezte. De mint a jövődő javaknak a főpapja, jelenleg ott ül az Atya jobbján, és ott végzi a további szolgálatát. Jézus Krisztus feltámadt. Az Ő feltámadása az egy különleges feltámadás, mert oly módon, mint Jézus, még soha senki nem támadt föl. Ő föltámadt a szellemi halálból, Ő volt az első az újszülöttek közül, és föltámadt a fizikai halálból is, és jelenleg egy olyan teste van, amilyen senkinek sincs. Az Ő megdicsőült teste. Tehát többféle feltámadás van, nem erről fogok ma szólni, de azért ezt is megemlítem, hogy van egyrészt – ahogy Jézus feltámadt – az első feltámadás, aztán van, amikor föltámadtak emberek a fizikai halálból. Jézus is tett ilyen csodát, sőt az Ő feltámadásával halottak támadtak föl, és ezt mindjárt meg is nézzük a Máté evangéliumban.

Máté 27,50–53.

50. Jézus pedig ismét nagy fennszóval kiáltván, kiadá szellemét.

51. És ímé, a templom kárpitja a tetejétől az aljáig kettéhasadt; és a föld megindula, és a kősziklák megrepedezének;

52. És a sírok megnyílnak, és sok elhunyt szentnek teste föltámad.

53. És kijöven a sírokból, Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelenének.

Tehát Jézus feltámadásával volt fizikai test feltámadása, de mi a történet vége? Ezek a testek utána megint csak meghaltak, a szellemük pedig eltávozott. Aztán nézzünk még egy Igét arról, hogy mindenki föltámad. Sok keresztény azt gondolja, hogy csak a Krisztusban elhunytak, illetve a keresztények támadnak föl. De nem. Egy napon mindenki föltámad, ha Krisztusban hunyt el, ha nem Krisztusban hunyt el. Ezt nézzük meg, hogy hogyan fog történni:

János 5,28–29.

28. Ne csodálkozzatok ezen: mert eljön az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát.

29. És kijönek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására.

Tehát lesz feltámadás mindenkinek. De ez nem mindenkinek lesz öröm, csak azoknak, akik nem a kárhozat feltámadására támadnak fel. Tudjuk, hogy a legeslegvégén mindenki, akik nem Krisztusban hunytak el, odaállnak a nagy fehér trón elé, az utolsó ítéletre. Mi már Krisztusban megítéltünk. Ott Isten meg fogja ítélni őket. Nagyon sokszor megkérdezik, hogy mi van azokkal az emberekkel, akik nem hallottak Krisztusról? Mi lesz azokkal? Mi csak annyit tudunk, amennyit az Ige ír, és még valamit tudunk, hogy Isten igazságos, és Isten ítélete igazságos. Ő fogja őket megítélni. Van egy másféle föltámadás is, aminek mi is a részesei vagyunk, és ezt talán már a múltkor is fölolvastam, ez pedig a szellemi feltámadás. Ez az Efézus 2,5–6, ez elhangzott már az elmúlt hetekben.

Efézus 2,5–6.

5. Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, kegyelemből tartattatok meg!

Meg voltunk halva, és megelevenített. Milyen halálról beszél itt a Biblia? Nyilván a szellemi halálról, és a szellemi halálból pedig meg lettünk elevenítve. Mégpedig oly módon:

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Itt vagyunk a fizikai testünkben, de mégis Vele együtt feltámasztott, és Vele együtt ültetett a mennyekben, a Krisztus Jézusban. Ez pedig a szellemi feltámadás. Mindenki, aki Jézus mellett döntött, aki befogadta az Urat, az új teremtsévé vált és élő szelleme van, Isten élete van a szellemünkben. Eggyé lettünk a Krisztussal, eggyé lettünk az Atyával. Majd fogunk kapni egy olyan testet, amilyen Jézusé. Mikor fog ez megtörténni? Amikor Jézus visszajön, pontosabban az elragadtatáskor, erről is ír a Biblia.

Filippi 3,21.

21. Aki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket.

Még az 1Korinthus levélben is olvashatunk erről, az egész 15. fejezet a holtak feltámadásáról szól.

1Korinthus 15,52.

52. Nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

Lesz egy ugyanolyan testünk, mint most az Úr Jézus Krisztusé, amin már nem fog a betegség, nem fog a halál, amiben nincs fájdalom, nincs gyötrelém. Mert, ahogy írja az Ige, a test és vér az nem örökölheti Isten országát, tehát egy teljesen másfajta testünk lesz. Nézzük meg Jézus szolgálatát. Lapozzunk az Apostolok cselekedetei 1. részéhez. Én nagyon szeretem ezt a részt. Miután Jézus feltámadt, itt az első mozzanatok vannak leírva. Úgy is nevezhetnénk ezt a fejezetet, hogy a Szent Szellem cselekedetei. Ez Lukács apostol által lett rögzítve. Innen tudunk meg dolgokat. Kezdjük az elejétől:

Apostolok cselekedetei 1,1–3. 6–8.

1. Első könyvem írtam, Theofilus, mindazokról, amiket kezdett Jézus cselekedni és tanítani,

Tehát az evangéliumokban az van rögzítve, amit Jézus kezdett cselekedni, és kezdett tanítani.

2. Mind a napig, melyen fölvitették, minekutána parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak, akiket választott magának.

3. Akiknek az Ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy Ő él, negyven napon át megjelenvén nékik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról.

Tehát Jézus föltámadt, megjelent a tanítványainak, tudjuk, hogy a megdicsőült testében. Tudjuk, hogy együtt evett velük, Jézus átment a falon, ennek a megdicsőült testnek nem igazán vannak fizikai korlátai, ahogy látjuk a Bibliában. Jézus velük volt negyven napig, és tanította őket az Isten országára tartozó dolgokról. Tudjuk, hogy az Ő halálával és feltámadásával, megtörtént a rendszerváltás. A korábbi törvényrendszer áldozati rendszer volt, amely a levita papságon alapult, az ároni papságon, és most ez a papság, és ez a rendszer teljesen megváltozott. Egy rendszerváltás történt. Jézus negyven napon át tanította, hogy Isten királysága fog hirdettetni. Mert a törvény Keresztelő Jánosig volt, ahogy Jézus kijelentette, onnantól kezdve pedig Isten királysága hirdettetik. A tanítványok megkérdezték erről Jézust. A kérdéseiből tudjuk, hogy a tanítványoknak az Isten országáról volt egy elképzelésük, azt gondolták, hogy Isten helyreállítja Izraelnek a királyságát, és Jézus beül Izrael trónjára, és örökkön örökké uralkodik. Meg fog ez történni, de ez nem ebben az időben. Meg is kérdezték, hogy mikor lesz ez?

6. Mikor azért azok egybegyültek, megkérdeék Őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre a királyságot Izraelnek?

7. Monda pedig nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Jézus elmondta, hogy ez a rendszerváltás miben fog megnyilvánulni. Ezt már korábban is, még a földi szolgálatában, a halála előtt is kijelentette a tanítványoknak. Elmondta, hogy én el fogok menni, de jobb lesz nektek, hogy én elmenjek, mert el fogom hozzátok küldeni a vigasztalót, a Szent Szellemet. Ez is jelez valamit, ami korábban nem volt, hiszen Isten Szelleme korábban csak a királyokon, a papokon, és a próféták szolgálatán volt jelen. Nem tudott mindenki Isten jelenlétében lenni, sőt, annyira nem tudott, hogy Isten jelenlétébe csak egyedül a főpap mehetett be. Isten jelenlététől mindenki más el volt zárva. Jézus ezzel is jelezte, hogy egy teljesen másfajta korszak fog bekövetkezni. Tudjuk, hogy Jézus is a földi szolgálatát, mint felkent, mint Krisztus, mint Messiás, úgy folytatta itt a földön:

Filippi 2,7–8.

7. Hanem Önmagát megüresíté, szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Ő nem isteni erejével, nem isteni hatalmával szolgált itt a földön, bár ugyanúgy volt Isten, ahogy ember volt, mert Ő emberré lett értünk. Hanem mikor kezdte meg a szolgálatát? Amikor rászállt a Szent Szellem. Isten Szellemevel szolgált. Itt mondta a tanítványoknak, hogy ugyanaz a Szent Szellem, aki rászállt, mikor a Jordán folyónál megkeresztelkedett, ugyanaz a Szent Szellem el fog jönni, és ugyanúgy rátok fog szállni, és a Szent Szellem által lesztek az én tanúim. A Szent Szellem ereje által fogtok szolgálni, és Isten Szelleme által fogjátok elvinni az Evangéliumot az egész világra. Jézus egyedül volt, amíg egyedül volt felkent, addig az tudott megtörténni, amit Ő személyesen megtett. De Istennek világos a célja, hogy minden ember meghallja az örömhírt, mert a megváltás már nem csak a zsidókért, nemcsak a kiválasztott népért, nemcsak a szövetséges népért történt meg, hanem a szent vér, a kereszt munkája a világon minden emberért elvégeztetett. Ezért mindenkinek joga van, hogy hallja az Evangéliumot. De a saját erőnkől, a saját képességeinkből nem tudjuk az Evangéliumot hirdetni, szükség van egy segítőre, szükség van valakire, aki bizonyosságot tesz az emberek szívében arról, hogy mit végzett el Jézus? Én nem tudok meggyőzni senkit arról, hogy Jézus feltámadt. Arról sem tudok meggyőzni senkit, hogy Jézus meghalt. Arról sem tudok senkit meggyőzni, hogy Jézus él. Ezt egyedül a Szent Szellem képes kijelenteni, a Szent Szellem munkája bennünk és rajtunk keresztül. Így tudott elterjedni, és így tudott eljutni az egész világra az Evangélium.

Apostolok cselekedetei 1,9–11.

9. És mikor ezeket mondotta, az ő láttukra felemelteték, és felhő fogá el Őt szemeik elől.

10. És amint szemeiket az égre függesztették, mikor Ő elméne, ímé két férfiú állott meg mellettük fehér ruhában,

11. Kik szóltak is: Galileabeli férfiak, mit állotok nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felviteték tőletek a mennybe, akképpen jön el, amiképpen láttátok Őt felmenni a mennybe.

Ez egy csodálatos jó hír, egy csodálatos örömhír. Tulajdonképpen itt történt meg az, hogy Jézus befejezte tényleg a földi szolgálatát, Ő előtte bevitte a saját vérét a mennyi Szentek Szentjébe. Bemutatta az egyetlen, az örök engesztelő áldozatot ember bűnéért. Megkezdte a főpapi szolgálatát. Ezzel nem ért véget Jézus szolgálata, hanem elkezdődött egy főpapi szolgálat. Menjünk a Zsidó levélhez:

Zsidó 5,1. 9–10.

1. Mert minden főpap emberek közül választatván, emberekért rendeltetik az Isten előtt való dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért.

Ez az ószövetségi papság az ároni papság volt. Tudjuk, hogy csak a főpap mutathatott be áldozatot. De ez az áldozatbemutatás mindig kockázattal járt. Mert ha a főpap ezt nem tökéletesen végezte, vagy a főpap nem volt tökéletes, ha nem sikerült az áldozat, akkor az engesztelés, a befedezés nem volt érvényes arra az évre. Ez egy előleg volt az ószövetség népének, ez egy biankó volt, és ez akkor lett beváltva, amikor az igazi áldozat, az igazi örök engesztelő áldozat megtörtént a világon minden emberért. Mert akkor vette érvényét az összes addigi korábbi bemutatott áldozat is. Azok egy évre voltak érvényesek. Ezért köteles mindenképpen önmagáért is áldozatot bemutatni, és senki nem veheti magának e tisztességet, csak akit Isten hív el, miként Áront is. Itt most összehasonlítja Jézus szolgálatával. Hogy megértsük Jézus főpapi szolgálatát, ahhoz fontos megérteni, hogy mi volt a korábbi szolgálata, és mi a rendszerváltásnak az alapja. Majd később fogjuk olvasni az Igében, ha megváltozott a törvény, akkor megváltozott a papság is, mert az ószövetségi törvény papsága az más, mint az újszövetség papsága. Illetve a főpapja. Hasonlóképpen Jézus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy főpap lett, hanem aki így szólt hozzá: Én Fiam vagy te, ma szültelek téged, miként máshol is mondja: Te örökkévaló pap vagy Melkisédek rendje szerint. Jézus nem az ároni papságból származik. Olvastuk már korábban, mikor a királyok leveréséből visszajött Ábrahám, leverte öt királyt, és megjelent neki Melkisédek, aki megáldotta őt, kenyeret és bort hozott. Itt látjuk az úrvacsorának, a Jézus Krisztus keresztye munkájának az előképét. Melkisédek megáldotta Ábrahámot. A Biblia azt mondja, hogy Jézus a Melkisédek rendjéből való főpap.

9. És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik néki engedelmeskednek,

10. Isten rendelte Őt főpapul, Melkisédek rendje szerint.

Nem is kell visszalapozni, pár igeverssel feljebb található:

Zsidó 4,14–16.

14. Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.

Mit mond? Hogy egy nagy főpapunk van, Jézus a mi főpapunk, aki áthatolt az egeken. Az előbb mit olvastunk? Hogy a főpapnak mi volt a szerepe? Hogy közvetítsen Isten és ember között. Hogy Isten és az ember között közbenjárjon. A főpap járt közben a nép bűnéért az áldozat bemutatásával, Isten és az emberek között. Ez a főpap szerepe, ez a munkája.

15. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindeneben, hozzánk hasonlóan, mégis büntelen maradt.

Ez a csodálatos, hogy Jézus ugyanúgy egy emberi testben élt, mint mi. Ugyanúgy érték kísértések. Tudjuk, hogy miután megkezdte a földi szolgálatát, bizony az ördög megkísértette, és Ő tökéletesen a Szellem erejével megállt az ördög kísértéseivel szemben. Isten pontosan tudja, Jézus pontosan tudja, hogy mi az a kísértés, és pontosan át tudja érezni a mi helyzetünket.

16. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszékéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

Miért van szükségünk nekünk főpapra, miért van szükségünk közbenjárásra? Azért, mert van itt a földön egy gonosz, aki meg fog téged támadni, aki vádolni fog, aki bűnnel fog vádolni, aki el akar bizonytalanítani téged, aki ki akar mozdítani téged abból a pozícióból, ahova Isten téged helyezett. A mi pozíciónk Isten előtt az, hogy megigazultak vagyunk, igazak vagyunk Isten előtt, és meg kell tudni állni a megigazultságunkban. Nagyon gyakran van az, hogy kérünk valamit Istentől, szeretnénk az A pontról a B pontra eljutni, és bizony van, hogy néha nem jönnek úgy az eredmények, ahogy mi szeretnénk. Nem jönnek olyan gyorsan az eredmények, késnek. Volt már ilyen Ábrám esetében is? Igen, volt ilyen, Ábrámnak Isten gyereket ígért, de volt egy kis probléma, ami nem kis probléma a számukra, hogy meddő volt Sára, és nem lehetett gyerekük. Isten megígérte, hogy sok nép atyjává teszi

Ábrámot. Elég nehéz sok nép atyjának lenni, hogy nincs gyereke valakinek, és éppen ezért Isten megígérte, hogy a Sára szülni fog neki. De közben múlt az idő, telt az idő. Mi történt? Bizony, ők is türelmetlenek lettek. Türelmetlenek lettek, és ugyan nincs leírva, de mi biztos, hogy gondolunk ilyeneket: Mi lehet a gond velünk? Imádkoztam valamiért, és nem jönnek eredmények. Imádkoztam a gyógyulásomért, anyagiakért, új munkahelyért, vagy a családi problémákért, és nem látok semmilyen áttörést. Ilyenkor mit tesz az ellenség? Jön az ördög, és elkezdi téged kárhozni. Mit gondolsz ilyenkor? Tudjuk azt, hogy Isten igaz, mert Isten meghallgatja az imánkat. Tudjuk, ha probléma van, akkor az nem Isten oldaláról van. Ilyenkor elkezdjük magunkat kárhozni. Biztos, hogy valamit elrontottam, valamit nem jól csináltam! Valamit nem jól tettem. Hányan adtuk ezt már elő? Azt hiszem, mindannyian, és akkor elkezdjük türelmetlenkedni. Elkezdjük magunkat vádolni. Biztos Isten nem szeret bennünket! Jön az ördög, és sugdossa a füledbe: Nem is vagy igaz Isten előtt! Látod, amit Isten ígért, és látod, hol vannak az ígéretetek? Ugyanezt tette Ábrámmal is. Mi történt? Miközben Ábrahám elbizonytalanodott, bizonytalanságában tett olyan dolgokat, amit nem kellett volna, hogy megtegyen. Mikor Isten azt mondta, hogy maradjon ott Kánaánban, erre ő elment Egyiptomba. Egyiptomban bajba került, a feleségét, Sárát bevitték Abimélek háremébe. De Isten kiszabadította őket. Hozott egy egyiptomi szolganőt, tehát ennek a kalandozásának volt valószínűleg az eredménye, hogy hozott magával egy Hágárt, és akkor kiokoskodták, hogy Isten biztos úgy akarja őket megáldani, hogy majd a szolgáló fog szülni. Így született meg Izmaél. Ez történik akkor, amikor megpróbálunk segíteni Istennek. Amikor türelmetlenek vagyunk. Amikor hagyjuk, hogy az ördög vádoljon, elbizonytalanítson bennünket, hogy Isten téged biztos nem szeret. Isten nem hallgatta meg az imádat, mert te biztos valami rosszat tettél. Több ilyen történet van a Bibliában.

Nézzük, hogy Jézus pedig a mi szövetségünknek a keze. Tudjuk azt, hogy két szövetség van. Egy ószövetség, és egy újszövetség. Nem lehet elég sokszor hangsúlyozni. Mi az újszövetséghez tartozunk, mégpedig oly módon vagyunk a szövetségnek a része, hogy Isten fiai vagyunk. Nekünk korábban nem volt szövetségünk. Igaz? Kinek volt szövetsége? Izraelnek volt szövetsége, illetve volt Ábrámmal Istennek egy szövetsége, és ezt nagyon fontos megérteni, hogy ennek a szövetségnek a része az, illetve a folyománya az, hogy eljött a Megváltó, és hogy megszabadított bennünket. Ez az Ábrahámnak tett ígélet alapján történik. Ez egy szövetség.

A szövetségről a múltkor már beszéltem, hogy Isten nagyon komolyan veszi a szövetséget. Isten elkötelezte magát. Az ószövetség népére is azért volt mérges – mondják néhányan, hogy az ószövetség Istene milyen mérges volt, az újszövetségben meg milyen kegyelmes. Hadd mondjam neked, hogy nincs egy ószövetségi Isten, és nincs egy újszövetségi Isten, mert Isten örökké ugyanaz. Ő mindig ugyanaz. Nála nincs változás. Nincs változásnak az árnyéka sem. Mi volt a helyzet mégis? Egy másfajta kapcsolat volt. Egy másfajta rendszer volt, egy másfajta szövetségi rendszer. Más volt az első szövetségben, pontosabban a Krisztus szövetsége előtt más volt a viszonya az emberrel. A mi viszonyunk volt más Istennel. Isten mindig szeretett bennünket, Ő mindig szeret bennünket, és ebben soha nem hajlandó megváltozni senkinek a kedvéért.

Mégis miért volt dühös? Miért volt mérges? A szövetség népére volt mérges. Ha megnézzük, nagyon ritka eset volt, hogy egy ítéletet kihirdetett a pogányokra is, itt gondolunk az özönvízre. De igazán mérges a szövetség népére volt. Miért? Mert megszegték a szövetséget. Bizony Isten emiatt néha ítéletet hozott az Ő népére, ha visszanezzük a negyven éves pusztai vándorlást, amikor Kádes-Barneánál bemehettek volna az ígélet földjére, de a kiküldött tizenkét kém közül tíz elbizonytalanította Isten népét. Ketten a tizenkettő közül, akik főemberek voltak, minden törzsből egy-egy vezető főember, Józsué és Káleb jött vissza jó jelentéssel. A többiek mit csináltak? Nyafogtak, sírtak. Tízen voltak, mint a Tízparancsolat. Elbizonytalanították Isten népét, de Józsué és Káleb, ők nem. Azt mondta Isten, negyven

napig voltak kémlelni a földet, nem győzte meg őket az sem, hogy Józsué és Káleb akkora szőlőt hozott, hogy két rúdon tudták elvinni. Látták a gyümölcsöket, látták, hogy az a föld jó. Ki volt az a két személy, aki nem a körülményekre tekintett, hanem Istenre? Józsué és Káleb. Miről beszéltek a többiek? Arról, hogy az ő szemükben olyanok vagyunk, mint a sáska. Ők már az ellenség szemével látták magukat. Józsué és Káleb kinek a szemével látta magát? Isten szemével. Ők nem azt mondták, hogy mi mire vagyunk képesek, hanem azt, hogy Isten megígérte, hogy be fog oda vinni minket. Dávid is így győzte le a Góliátot. Dávid sem a saját erejére hivatkozott, hanem Isten képességére. Azt mondta, hogy Isten ma a kezembe fogja adni ezt a körülmetéletlen filiszteust, és a saját kardjával fogom levágni a fejét! Így is történt. Mert nem a saját képességeire, hanem Isten ígéretére tekintett. Dicsérjük az Urat! Nézzünk a Zsidó levélben Igét. Nagyon szeretem a Zsidó levelet. A zsidókhoz íródott ez a levél, de ez nekünk is szól, hiszen megértést kapunk az ószövetségi törvényrendszer és a jelenlegi újszövetség közötti különbségről. Nagyon sok tanulság van benne.

Zsidó 9,24–28.

24. Mert nem kézzel csinált szentélybe ment be Krisztus, amely a valódinak csak képmása, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk.

Miért ment be Jézus a mennybe? Hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk. Tehát nem a tulkok, bikák vérével, hanem a saját vérével ment be a szentélybe.

25. Nem is, hogy sokszor adja magát áldozatul, mint ahogy a főpap évenként bemegy a szentélybe idegen vérral;

26. Mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtése óta; így pedig csak egyszer jelent meg az időknek végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt.

Nagyon sok helyen bűnbocsánatot ír a Károli fordítás, ez némileg ki lett javítva a mi Bibliánkban, de miről beszél itt? Más dolog, hogy a bűnök befedeztetnek, vagy eltöröltetnek. Jézus vére eltörölte a bűnt.

27. És amint elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghalljanak, azután az ítélet;

28. Azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek elhordozására, másodszor bűn nélkül fog megjeleni, üdvösségükre azoknak akik várják Őt.

Dicsérjük az Urat ezért! Nagyon sokszor hangsúlyozni kell, ami ide le van írva, mert nagyon sok embert visznek el a kárhozat irányába, és úgy tesznek hívők, mintha Jézus meg se váltott volna bennünket. Mintha még mindig bűnösök lennénk. Még mindig csak ilyen földigiliszták vagyunk, akik nem számítunk Istennek, akik még mindig bűnösök. Sajnos ezt hirdették évszázadok, és évezredek alatt az embereknek. Közben nézzük meg, hogy miről szól az Ige:

Zsidó 10,1–4.

1. Mivel a törvényben csak árnyéka van az eljövendő javaknak, nem a valóság igazi képe, ezért azokkal az áldozatokkal, amelyeket esztendőnként rendszeresen bemutatnak, sohasem tudják tökéletessége juttatni az odajárulókat;

2. Különben megszűnt volna az áldozás; hiszen, ha egyszer megtisztultak volna az áldozók, többé semminemű büntudattal nem bírtak volna.

3. De azok az áldozatok évről évre a bűnre emlékeztetnek.

Nézzük a bűn és a büntudat kérdését.

2. Különben megszűnt volna az áldozás; hiszen, ha egyszer megtisztultak volna az áldozók, többé semminemű büntudattal nem bírtak volna.

Tehát ha az ószövetségi áldozatok tökéletességre tudták volna juttatni az odajárulót, akkor mi szűnt volna meg? Megszűnt volna az áldozás, hiszen ha egyszer megtisztultak volna az áldozók, többé semminemű büntudattal nem bírtak volna. Ha az áldozat sikerült, az áldozat tökéletes lett volna, akkor ez mitől szabadította volna meg az embereket? A büntudattól. Nekünk nem büntudatúvá kell, hogy tegyük az embereket, az ószövetségi áldozatok azok büntudatúvá tették az embereket. A bűnösség érzését plántálták el az emberekben. Mindig

bűnösnek érezték magukat, hiszen sosem tudtak megszabadulni a bűntől, mert a törvény cselekedete által senki nem igazul meg. Világosan írja Isten Igéje.

4. Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket.

Tehát azok az áldozatok tökéletlen áldozatok voltak, mert a bűntudat továbbra is ott volt az emberekben. Ezzel hasonlítja össze Jézus véráldozatát. Azok az áldozatok évről évre a bűnre emlékeztettek.

Zsidó 6,19–20.

19. Mely lelkünk biztos és szilárd horgonya, ami behatol a kárpiton túl,

20. Ahová előfutárként bement érettünk Jézus, aki örökkévaló főpap lett Melkisédek rendje szerint.

Jézus bement a Szentek Szentjébe, és Ő örökkévaló főpap lett. Ő nem jött ki a Szentek Szentjéből, most is ott van, és most is közbenjár értünk. Tehát Jézus az ember közvetítője azért, amit Ő megtett. Nem lehetett volna közvetítő Isten és ember között, hogyha nem történt volna meg a megbékéltetés Isten és az ember között. Jézus azért lehet közbenjáró, amit Ő megtett. A 2Korinthusi levélben is olvassuk, hogy béküljünk meg Istennel. Meg kell érteni, hogy mi már Krisztusban vagyunk. Új teremtesek vagyunk, újjá lettünk teremtvé. Mi új emberek vagyunk. Mi Isten népe vagyunk. Isten fiaivá tettünk. Teljesen más alapokon van a mi szövetségünk, és a mi szövetségünk főpapja maga Jézus Krisztus. Halleluja!

2Korinthus 5,17–18.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

18. Mindez pedig az Istentől van, aki minket megbékéltetett magával a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát;

Isten nem haragszik ránk. Isten megbékélt velünk, mert Jézus Krisztus megbékéltette magával a világot, és nekünk a békesség Evangéliumát kell hirdetnünk. Azt, hogy Isten szeret bennünket, Isten nem haragszik ránk, hogy mi bármikor odamehetünk az Ő jelenlétebe. Miért kell erről prédikálni? Tudjátok, olyan sokszor jönnek az emberek imakérésekkel hozzánk, hogy imádkozunk értük, mert azt gondolják, hogy a mi imáinkat Isten meghallgatja. És úgy gondolkod, hogy a te imádat nem hallgatja meg Isten? Nagyon sokszor, nagyon sokatokban látok bizonytalanságot. Mert úgy gondoljátok, hogy másnak az imáját jobban meghallgatja az Úr. Mert szükségetek van közbenjáróra Isten és ember között. Ezzel szemben mit mond Isten Igéje?

Zsidó 10,22.

22. Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük megtisztult a rossz lelkiismerettől a vérrel való meghintés által, és testük meg van mosva tiszta vízzel;

Mit olvastunk az előbb? Azt, hogy az ószövetségi áldozatok, az ószövetségi rendszer nem tudta a rossz lelkiismerettől szabaddá tenni az embereket. Mindenkinek van lelkiismerete, ez a legmélyebb ismeret. Átverhetsz a világon mindenkit, becsaphatsz mindenkit, hazudhatsz mindenkinek, de egy valakit nem tudsz átverni, az pedig a saját lelkiismereted. Meg nyilván az Úr. Tehát te pontosan tudod, hogy mi az, amit elrontottál. Mert a lelkiismeret olyan, mint a futballbíró. Tudjátok, megy a focimeccs a pályán, és a futballbíró belefúj a sípjába, mert szabálytalanság történt. Ugyanez történik akkor, amikor a lelkiismereted megszólal. Mert a lelkiismeretünk a legmélyebben ismeri a lelkünk legmélyebb titkait is. Neked tudnod kell, hogy te Jézus nevében bármikor odamehetsz az Atyához, minden kárhoztatás nélkül. Te már nem egy bűnös vagy, hanem te Isten gyermeke vagy. Isten fia vagy! Bármikor, minden kárhoztatás nélkül, mert van egy szószólód az Atyánál, Ő pedig az ember Jézus Krisztus. A mai dicséreteket nem beszéltük meg, hogy mi legyen, de a Szent Szellem felhozta a Jézus nevééről szóló dicsőítéseket, ma sok ilyen elhangzott. És pontosan ezért, mert ez az Ő neve miatt történt.

Kolosse 1,21–22.

21. Titeket is, kik hajdan elidegenültek és ellenségek valátok gonosz cselekedetekben gyönyörködő értelmek miatt, most mégis megbékéltetett,

22. Az Ő emberi testében a halál által, hogy mint szenteket, tisztákat és feddhetetleneket állasson titeket Ő maga elé:

Ő a főpapi közvetítő, aki az elveszett embert is Isten elé viszi, és Ő az, aki igazzá teszi az Atya előtt. Azt mondja az Úr ilyenkor, hogy ő elfogadott engem, elfogadta az én áldozatomat, a keresztáldozatot, ezért igaz. Éppen ezért Jézusnak van jogosítványa arra, hogy igazzá nyilvánítson ki valakit az Atya előtt. Miért nem tudják ezt a keresztények? Mert mindig azt hirdették nekik, hogy ők milyen bűnösök. Olyan evangelizációkat lehet hallani, hogy az emberekben büntudatot ébresztenek, mert úgy gondolják, a büntudat miatt az emberek majd oda fognak menni Isten elé, és folyik a kárhoztatás. Félelemből elfogadják az Urat. Nekünk Isten jóságát kell hirdetnünk, a kereszt munkáját, amit Jézus elvégzett értünk. Dicsérjük az Urat!

Zsidó 7,25.

25. Ezért Ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy közbenjárjon érettük.

Tehát Jézus a bűnösök üdvözítője, a keresztényeknek pedig a közbenjárója.

1Timótheus 2,4–5.

4. Aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson.

5. Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus.

Miért tud Ő közbenjárni? Mert emberré lett, miközben ugyanúgy isteni személy. Ő ugyanúgy Isten, ahogy ember. Nem tudom, hogy az emberek miért akarnak más közbenjárót Isten és emberek között? Mindig vannak olyan elképzelések, hogy ahhoz, hogy valaki Istenhez tudjon menni, szükség van egy földi papra. Szükség van valakire, akinek meggyónod, elmondod a bűneidet azért, hogy neked Isten megbocsásson. Biblikus dolog ez? Az Ige szerint nem. Mert egy a közbenjáró Isten és az ember között, az ember Jézus Krisztus. Ha nekem bármilyen elintéznivalóm van az Úrral, akkor kihez megyek? Az Atyához megyek, a Jézus nevében, mert Ő a közbenjáró. Ez a név adatott nekünk! Nyilván szükségünk van a közbenjárásra, a gonosz is meg fog támadni bennünket. Nagyon sokszor megtámad, vádol, sugdossa a füledbe, hogy te nem vagy igaz, te nem vagy Isten fia, te nem vagy elég jó keresztény! A gonosz kárhoztatni akar.

Nagyon gyorsan ki kell jönni a kárhoztatásból. Igen, eltévészünk dolgokat, teszünk rossz dolgokat, nem mindig mindent teszünk helyesen, nem mindig teszünk úgy mindent, ahogy kellene. De ez a mi megigazultságunkon semmit nem változtat. Egy gyerek például rossz dolgot tesz, amíg felnő, de ettől nem tagadod ki a családból. Hanem – ma van anyák napja – az anyák, meg a nagymamák már előre eldöntötték, hogy megbocsátanak a gyereknek, mindegy, mit csinál. Isten is eldöntötte, hogy megbocsát nekünk. Nyilván nem jó dolog, ha megmaradunk a helytelen cselekedetekben, mert ezek a helytelen cselekedetek, a céltévesztés, a bűn nekünk ártanak, és megrontják a kapcsolatunkat Istennel. Nem Isten haragszik rád, nem Istennek kell megbékülni veled, hanem neked kell megbékülni Istennel. Mert a lelkiismeretünk elítél, hogyha valami rosszat teszünk.

Ezért van az, hogy az embereknek büntudatuk van, nem mernek odamenni Istenhez, mert tudják, hogy valami rossz fát tettek a tűzre. A gyerek is, amikor valami rosszat tesz, azt látod, hogy sündörög. Látod, hogy valami nem gömbölyű, nincs rendben. Akkor tudod, hogy azért nem mer odamenni eléd, mert valami rossz fát tett a tűzre. Anélkül, hogy elmondta volna, látod a viselkedésén. Ugyanez a helyzet, hogy ha ebben az állapotban maradunk, akkor rossz lesz a kapcsolatunk Istennel. Nem merünk odamenni Istenhez, félünk tőle. Pedig azt kell tenni, hogy meg kell szabadulni ettől a büntudattól. Ha abban van a hited, akkor kérjél

bocsánatot az Úrtól, és mondd el az Úrnak a bűneidet! Ne másnak, ne nekem mondd el, ne a szomszédodnak, ha csak nem ellene vétkeztél. Amit Isten ellen vétkeztél, nyugodtan állj oda, és mondd el az Atyának, a Jézus nevében! Van egy közbenjárónk, van egy ügyvédünk, van egy szószólónk, aki a mi igazságunkat képviseli Isten előtt. Mi akkor is igazak vagyunk! Elrontottuk, eltévesztettük. Nem azt jelenti, hogy szkeptikusak vagyunk a bűnnel kapcsolatban, mert a bűn tönkre tesz téged. Ha eltévesztettük az útirányt, célt tévesztettünk, azt mindenképpen föl kell ismerni! Nem elég megvallani, hanem ebből meg kell térni, meg kell változni! Meg kell változtatni az útirányunkat! Isten szeretni fog, Ő nem tud mást tenni veled, minthogy szeret. De kell, hogy büntudat nélkül, tiszta lelkiismerettel oda tudjál állni az Úr elé, az Atya elé, a Jézus nevében, mert tudnod kell, hogy Isten szeret téged. Ő a te oldaladon áll. Ő segítségedre lesz abban, hogy a céltévesztéseidből, a zűrzavaraidból vele közösen ki tudjál jönni. Dicsérjük ezért az Urat!

Van kétszeres áldás. Az egyik nagyon fontos dolog, hogy a megigazultságban nagyon meg kell, hogy alapozzuk magunkat, mert ez az első, amiben az ördög el akar bizonytalanítani. A további problémákat ez okozza az életedben, hogy például úgy gondolod, hogy Isten azért nem gyógyít meg, mert valami bűnt követtél el, vagy Isten nem szeret. Gyorsan térj meg, és szabadulj meg ettől, hogyha bármi ilyet tapasztalsz! Oda kell menni Jézus nevében az Atyához, és rendezned kell a kapcsolatodat vele. Attól nem szakad meg a szövetség, hogy valamit elrontottál. Nézd meg, Ábrahám mennyi mindent elrontott, ettől még Isten hű szövetségese maradt. Ettől még Isten fia maradsz, de tele leszel kárhozzátással, tele leszel mindenféle elnyomással, mert a gonosz a bűnre épít. Mindig azzal fog vádolni: Na, látod, ezért nem gyógyultál meg! Tegnap is mit csináltál? Meg tegnapelőtt is! Mi nem a cselekedeteinkből kapjuk az áldásokat, hanem a hitünk miatt. Nagyon fontos megalapozni a hitünket abban, hogy Isten szeret bennünket, és a Jézus nevében, az Ő munkája miatt bármikor odamehetünk az Atya elé. Dicsérjük ezért az Urat! Jézusnak nem volt kisebbségi érzése az Atya előtt, mivel nem volt büntudata. Hogy mész oda valaki elé, ha büntudatod van? Nem tudsz odamenni elé, vagy legalábbis lógó orral mész oda, és nem bizalommal, mert azt hiszed, hogy haragszik rád. Ma még mindig ilyen haragos Istent prédikálnak az embereknek. Meg kell ettől szabadulnunk! Te egyesültél Istennel. Tehát amikor Krisztust befogadtad, akkor egy lettél a Fiúval, egy lettél az Atyával. Társa vagy Krisztusnak? Örökostársai vagyunk Krisztusnak – írja az Ige. Krisztusban élünk? Krisztusban élünk! Krisztus bennem él? Krisztus bennem él!

Galata 2,20.

20. Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és Önmagát adta értem.

Jézus találkozott az ördöggel, legyőzte helyettünk, megfutamította őt, és megfosztotta a hatalmától. Jézus lefegyverezte, megbénította az ördögöt. Nézd meg az ószövetséget, nézd meg Dávid szolgálatát. Dávidnak szövetsége volt az Úrral, egy ószövetség, egy rosszabb szövetsége, mint nekünk. Mit okozott ez a szövetség? Győzött, maroknyi sereggel legyőzte az ellenséget. Egyetlen katonájáról sem ír a Biblia, hogy meghalt volna az ütközetben. Isten védte őket, védelmezte őket. Olvasunk arról, hogy egyetlen ember nyolcezer ellenséges katonát pusztított el. Egyetlen ember! Ez az Istennel való szövetség miatt történt. Mert Isten hű szövetséges. Isten megvédelmezte őket. Ha ezt megtette az ószövetségben a szolgálóival, akkor mennyivel inkább megteszi az újszövetségben a fiaival?

Mi részesei vagyunk Isten természetének. Ahogy Péter apostol írja az első levelében, hogy mi az isteni fajta természet részeseivé váltunk. Isten fiai vagyunk, Isten nekünk adta az Ő igazságát, Isten a mi igazságunk. Ő megadta a törvényes jogot, hogy használjuk Jézus nevét. Be kell látnunk azt, hogy mi milyen emberek vagyunk, hogyan néz ránk az Atya. Sokszor azt is prédikáltuk, hogy Isten azért lát minket igaznak, mert Jézus vérén keresztül lát minket.

Nem, hanem Isten olyannak lát minket, amilyenné tettünk. A vér által tettünk igazzá. Istent nem tudjuk becsapni, hogy Ő nem lát a színfalak mögé. Isten azért lát minket igaznak, mert Jézus igazzá tett minket. Isten annak lát minket, amivé tettünk. Ez nem a mi érdemünk. Mi már nem vagyunk gyenge, gyarló emberek, hanem úgy állunk Isten előtt, mint Isten fiai. Most már csak le kell győznünk ezeket a rossz, vallásos tanításokat! Ezeket a rossz beidegződéseket, hogy nekünk nincs jogunk odamenni Isten elé, mert olyanok vagyunk, mint egy földigiliszta. Hogy mernénk mi az Isten elé állni? Egyetlen dolog miatt, amit Jézus megtett. Hálát adunk ezért Neki! Éppen ezért Jézus nekünk adta a nevét.

Máté 28,18–20.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében.

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig.

Ez az átruházott hatalom! Elküldte a tanítványait, hogy menjetek, tegyetek tanítványokká minden népeket, mert nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Ki miatt szerezte meg Jézus ezt a hatalmat? Miattunk. Nem önmaga miatt szerezte meg, hanem miattunk, hogy mi az Ő hatalmával tudjuk képviselni itt a földön Istennek az országát, hogy tegyük tanítványokká a népeket, hogy hirdessük az Evangéliumot. Bizony, ebben a névben prédikálhatunk, mert nekünk adta a nevét. A Filippi levélből olvasunk, az előbb még elhangzott a dicséretben is.

Filippi 2,8–11.

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

9. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké.

11. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

Mennyit ér egy név? Mi az értéke egy névnek? Az, ami mögötte áll, az az értéke minden névnek. Nézzük meg a rendőr példáját. A rendőr kit képvisel? A törvényt, meg az államot, Magyarország törvényét. Amikor egy rendőr kiáll az útra, akkor mit csinál? Az egyenruhájában fölteszi a kezét, és te megállsz. Hogyan áll ki oda? Határozatlanul? Nem, mert tudja, hogy mi van mögötte. Teljesen mindegy, hogy húsz éve rendőr, hogy ezredes, vagy csak egy kis krumplivirágos, vagyis tegnap küldték ki először szolgálatba. Ha fölteszi a kezét, akkor mi történik? Megállsz, mert te tudod, hogy ő kit képvisel, mert rajta van az egyenruha.

A sátán pontosan tudja, mert te Krisztusban vagy, el lettél pecsételve Krisztusban. Krisztus pecsétje van rajtunk, és amikor te azt mondod a Jézus nevében, hogy állj, és ne tovább, akkor a gonosznak meg kell állnia. Mi van akkor, ha Kovács tizedes leveszi az egyenruháját, és úgy áll ki megállítani az autót? Akkor mi történik? Visszaintegetsz neki, hogy: Helló! Ugyanaz az ember, ugyanaz a személy. Én még nem láttam rendőrt úgy kiállni, hogy: Kimenjek? Ne menjek ki? Megáll az autó, vagy nem, ha fölteszem a kezem? Viszont láttunk ilyen keresztényeket. Hát, ha én imádkozok, elküldöm az ördögöt a Jézus nevében, akkor most elmegy, vagy nem megy? Bizonytalan. Miért? Jézus nekünk adta a nevét. Értsed meg, hogy amikor te azt mondod, hogy a Jézus nevében! Akkor te Isten országát képviseled, egy szellemi hatalmat képviselsz. Ki ruházott fel téged ezzel a hatalommal? Nem a Krisztus Szeretete Egyház, vagy nem valamelyik másik egyház, hanem maga Jézus. Azt mondta, hogy

az én nevemben eljárhatsz, az én nevemben rendet csinálhatsz. Az én nevemben imádkozhatsz. Mit mondott, amikor elküldte a tanítványokat?

Lukács 10,19.

19. Ímé, adok néktek hatalmat, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.

Jézus elküldte szolgálni őket. Amikor még Jézus meg sem halt, elküldte a hetven tanítványt. Nem is tizenkét tanítványt küldött el, hanem hetvenet. Őket is elküldte, a tizenkettőt, azt olvassuk a Máté 10-ben. Olvassuk a Márk 9. részében, hogy egyszer csak nagy versengés támadt a farizeusok meg a tanítványok között. Odavitték Jézushoz egy epilepsziás kisfiút, és a tanítványok nem tudták kiűzni a démont belőle. Ezért odavitték Jézushoz. Mit mondott Jézus? Hát, fiúk, ez nektek nem megy, ne próbálkozzatok ezzel! Ez csak nekem megy! Ezt mondta Jézus? Nem! Mit mondott nekik? „Hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek?” Nézzük meg, mert ez egy nagyon fontos rész a Bibliában.

Márk 9,19–27.

19. Ő pedig felelvén néki, monda: Oh, hitetlen nemzetség, meddig leszek még veletek? Meddig szenvedlek még titeket? Hozzátok őt hozzám.

Tehát nem tudták kiűzni azt a gonosz szellemet abból a kisfiúból. Miért mondta ezt nekik Jézus? Mert ők nem tudták volna kiűzni? Nem, hanem azért, mert nem volt ott a hitük. Nem álltak a helyzetük magaslatán, és Jézus megdorgálta őket.

20. És hozzávitték azt; és mihelyt a szellem meglátta Őt, azonnal szaggatni kezdte a fiút; és lesvén a földre, tajtékot túrván fetreng vala.

21. És megkérdezé az atyját: Mennyi ideje, hogy ez esett rajta? Az pedig monda: Gyermeksége óta.

22. És gyakorta veté őt tűzbe is, vízbe is, hogy elveszítse őt; de ha valamit tehetsz, légy segítségül nekünk, könyörülvén rajtunk.

23. Jézus pedig monda néki: Ha hiheted azt, minden lehetséges annak, aki hisz

24. A gyermek atyja pedig azonnal kiáltván, könnyhullatással monda: Hiszek, Uram! Légy segítségül az én hitetlenségemnek.

Ez egy nagyon érdekes rész itt: Hiszek, Uram, de azért légy segítségül az én hitetlenségemnek. Kétkedett azért, de az Úrhoz fordult.

25. Jézus pedig mikor látta, hogy a sokaság méginkább összetódul, megdorgálá a tisztátalan szellemet, mondván néki: Te néma és süket szellem, én parancsolom néked, menj ki belőle, és többé belé ne menj!

Mit csinált Jézus? Egyszerűen parancsolt a gonosz szellemeknek.

26. És kiáltás és erős szaggatás között kiméne; az pedig olyan lett, mint egy halott, annyira, hogy sokan azt mondják vala, hogy meghalt.

Megkérdezik sokan, hogy amikor imádkozunk az emberekért, azok miért esnek le a földre? Hol tudjuk ezt megmutatni a Bibliában? Hát ez például az egyik hely. Amikor leesett, olyan lett, mint a holt. Amikor Isten jelenlétebe kerülnek, az emberek nem tudnak megállni a lábukon. Ez is olyan lett, mint egy holt.

27. Jézus pedig megfogván kezét, fölemelé; és az fölkel.

Pontosan ugyanaz történt, mint most, amikor imádkozni fogunk értetek. Isten ereje alatt az emberek leesnek a földre, és utána fölkelnek. Hálát adunk az Úrnak! Ugyanez a helyzet. Nézzük meg, hogy a tanítványok tudták-e, hogy mi van a Jézus nevében:

Apostolok cselekedetei 3,1–6.

1. Péter és János pedig együtt mennek vala fel a templomba az imádkozásnak órájára, kilencre.

2. És hoznak vala egy embert, ki az ő anyjának méhétől fogva sánta volt, kit minden nap le szoktak tenni a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveznek, hogy kérjen alamizsnát azoktól, akik bemennek a templomba.

Nem sok orvos vállalná, hogy rendbe rakja ezt a fickót. Anyja méhétől fogva sánta ember, tehát úgy született.

3. Ez mikor látta, hogy Péter és János a templomba akarnak bemenni, kére tőlük alamizsnát.

4. Péter pedig mikor szemeit reávetette Jánossal egyben, monda: Nézz mireánk!

Tehát magukra vonták a figyelmét.

5. Az annakokáért figyelmez vala reájuk, remélvén, hogy valamit kap tőlük.

Azért azt meg kell nézni, hogy ez a sánta ember egy elváró hittel volt. Még nem tudta, hogy mit kap, de azt tudta, hogy valamit fog kapni tőlük. Ez már egy jó hozzáállás.

6. Péter pedig monda: Ezüstöm és aranyam nincs nékem; hanem amim van, azt adom néked: a názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj!

Mijük volt a tanítványoknak? Ami neked is van, meg nekem is: a Jézus neve. Csak ők tudták az ebben a névben lévő hatalmat. Tudták, hogy e mögött a név mögött mi áll: a menny teljes ereje, a szellemvilág, a szellemi birodalom teljes ereje. Ebben a névben ő eljárt. Pétert kérdőre vonták, hogy miért csinálta. Látjátok, amikor azt mondják, hogy: Hát igen, a tizenkét apostol, az még gyógyított, mert ők Jézussal voltak, de mi már nem tehetjük! Kihaltak az apostolok, kihalt a gyógyulás, már mindenki kihalt! De ismeritek nagyon jól a Zsidó 13,8-at, hogy Jézus Krisztus tegnap és ma, és mindörökké ugyanaz. Jézus nem változott meg! Jézus neve leértékelődött a piacon, lement az ára a tőzsdén? Mi történt Jézus nevével? Ma ugyanaz a név, mint kétezer évvel ezelőtt. Ma ugyanaz a név, ugyanaz az erő van benne, ami volt ebben a névben az Ékes kapunál. Ebben a névben ma ugyanúgy meggyógyulnak az emberek, ugyanúgy meggyógyulnak a betegek, ugyanúgy jelek, ucsodák történnek. Csak ezek az emberek tudták azt, amit sok keresztény nem tud, hogy mi van ebben a névben. Mindaz, amit Jézus elvégzett a kereszten, mindaz, amit ma Ő képvisel.

Apostolok cselekedetei 3,11–12. 16.

11. Mikor pedig ragaszkodék Péterhez és Jánoshoz az a sánta, aki meggyógyult, az egész nép álmétkodva összefuta hozzájuk a tornácba, mely Salamonénak neveztetik.

12. Mikor pedig ezt látta Péter, monda a népnek: Izrael férfiai, mit csodálkoztok ezen, vagy mit néztek mireánk, mintha saját erőnkkel vagy istenfélelmünkkel cselekedtük volna azt, hogy ez járjon?

Nem is értem, ugye, hogy egy béna ember, aki mindig az volt, meggyógyul. Mit csodálkoznak ezen? Ez Péternek annyira természetes volt, hogy nem is értette, hogy ők miért nem értik, és miért csodálkoznak ezen. Egy idő után, amikor imádkozunk az emberekért, akkor nem azon csodálkozunk, amikor meggyógyulnak, hanem azon, hogy most imádkoztunk érte Jézus nevében, miért nem látjuk a változást? Ezen csodálkozunk, el kell, hogy jussunk idáig. Ennek olyan természetesnek kell lenni, minthogy reggel kikelsz az ágyadból. Mert ez hozzánk tartozik. Dicsérjük az Urat!

Azt mondja, hogy: Nem azért, mert én olyan szuper vagyok, nem azért, mert én vagyok Péter. Hanem miért? Mert nem a mi erőnkkel tettük.

16. És az Ő neve erősítette meg ezt, akit láttok és ismertek; az Ő nevében való hit által; és a hit, mely Őáltala van, adta néki ezt az épséget mindnyájak szemeláttára.

Dicsérjük az Urat! Az Ő nevében való hit. Utána mi történt ezekkel a drága emberekkel? Odacitálták őket a szanhedrin elé, és kérdőre vonták. Jöttek a szaduceusok, akik nem hittek a föltámadásban, és mondták, hogy ezek az emberek a föltámadást hirdetik a Jézus nevében. Jött a templom felügyelője, és odaállították őket a zsidó tanács elé. Megkérdezték tőlük, hogy milyen név által tettétek ezt? Péter elmondta, hogy mi miatt történt.

Apostolok cselekedetei 4,12–13. 17–18.

12. És nincs senki másban üdvösség; mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Az üdvösség azt jelenti: megszabadulni a gonosz minden hatalmából, minden bajtól, minden betegségből. Az üdvösség nem csak annyit jelent, ha meghalunk, a mennybe megyünk. Természetesen azt is jelenti. Hanem azt is jelenti, hogy megszabadulni minden látható bajtól, betegségtől, a gonosz minden terhétől, és minden elnyomásától. És ebben benne van a betegség is.

13. Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, és megértették, hogy írástudatlan és közönséges emberek, csodálkoznak vala; meg is ismerék őket, hogy Jézussal voltak.

Miről ismerték meg a tanítványokat, hogy ők Jézussal voltak? Ugyanazt tették, amit Jézus. Antiókhában nevezték először a keresztényeket keresztényeknek, krisztusiaknak nevezték őket, mert ugyanazt tették, amit Krisztus tett. Mi mitől vagyunk keresztények? Van egy kereszt a nyakunkon, van halas matricánk, vannak keresztény szimbólumaink? Ugyanazt kell, hogy tegyünk, amit Jézus tett. Ettől vagyunk mi keresztények. Nem kell kitalálnunk semmit. Nézzétek meg, hogy mi történt. Tudták, hogy csoda történt, bebizonyosodott. És mivel fenyegették meg őket? Nem érdekelte a farizeusokat az, hogy a feltámadást hirdetik, főleg azért, mert ők hittek a feltámadásban, a szadduceusokkal ellentétben. Nem érdekelte őket, hogy az üdvösséget hirdetik.

17. De, hogy tovább ne terjedjen a nép között, fenyegetéssel fenyegezzük meg őket, hogy többé egy embernek se szóljanak ebben a névben.

Ez a név nagyon veszélyes az ördögre, ettől a névtől nagyon fél a sötétség minden birodalma. De amikor a keresztények nincsenek tisztában ezzel a hatalommal, akkor nagyon nagy bajban vannak, mert bizony a gonosz meg fogja őket támadni. A gonosz ki akar mozdítani téged a jó egészségi állapotodból, az anyagi helyzetedből, megigazultsági állapotodból, rossz helyzetbe akar téged taszítani. De van egy név, Jézus neve, amely nekünk adatott. Hozzá tartozik, mint a kezed, a füled, meg a lábad.

18. Azért beszólítván őket, megparancsolák nekik, hogy egyáltalán ne szóljanak és ne tanítsanak a Jézus nevében.

Látjátok, mindent elkövettek, hogy Jézust eltapossák. Letagadták, hogy föltámadt, mindent kitaláltak rá. És látják, most nyakukon a baj, mert Jézus föltámadása után ugyanott tartanak, mint mielőtt megölték. Ugyanúgy meggyógyulnak a betegek, ugyanúgy szolgál Jézus. Jézusnak ma te vagy a keze, te vagy a lába, te vagy a szája, mi vagyunk azok, akiken keresztül Jézus végzi ezt a munkát. Nekünk adta a hatalmat. Úgy, ahogy a rendőr megkapja az államtól a hatalmat, tudja képviselni a magyarországi törvényrendszert, mi ugyanúgy tudjuk képviselni Isten országát a Jézus nevében. És ebben a névben ma is ugyanazok a dolgok kell, hogy történjenek, mint ahogy történt a korai tanítványok idejében. Ez az átruházott hatalom.

Alljunk a sarkunkra mindannyian, és kezdjük el használni ezt a nevet! Mi történik ma, amikor valaki megbetegszik? Az első, hogy rohan a gyógyszeres dobozához, rohan az orvoshoz. Nem baj, ha elmész, és nem baj az sem, ha beveszed a gyógyszert, de a mi legjobb gyógyszerünk, legerősebb gyógyszerünk Jézus neve. Most is fogunk imádkozni értetek a Jézus nevében. Az a nyavalya, ami megtámadott egy úton, annak hét úton kell távozni a testedről Jézus nevére! Ámen. Efelől egy deka kétségünk nem lehet! Ha úgy állsz ide, hogy vagy sikerül, vagy nem, akkor kár volt idejönnöd.

Köszönjük az Úrnak! Növekedjünk a megértésben! Növekedjünk Krisztus hatalmában! Ez máshogy nem megy, csak ha olvasod Isten Igéjét, hallgatod az üzeneteket az Ige hallgatása által. Mert a hit hallásból, a hallás pedig Isten Igéje által van. Ámen. Most pedig imádkozni fogunk értetek Jézus nevében, és ha sánta vagy, akkor ugyanaz történik veled, mint ezzel a kétezer éve sántával. Meggyógyulsz! Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.